

Вивчення Євангелія від

Марка

Посібник для учня

*Бо Син Людський прийшов не на те, щоб служили
Йому, але щоб послужити, і душу Свою дати
на викуп за багатьох.*

Марка 10:45

www.kraynebo.com

Видавництво «Крайнебо»
Львів, Україна

УДК 27-247.6-276(07)
К 342

ВИВЧЕННЯ ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА

ПОСІБНИК ДЛЯ УЧНЯ

Усі права збережені © 2005 Тимоті Дж. Келлер та Пресвітеріанська церква Відкупителя.

Усі права збережені. Відповідно до обмежень щодо авторських прав, жодну частину цього матеріалу не можна відтворювати в будь-який спосіб або зберігати будь-яким засобом без дозволу *Пресвітеріанської церкви Відкупителя (Redeemer Presbyterian Church 271 Madison Ave., Suite 1600 New York, NY 10016)*

Переклад українською мовою.
Усі права збережені © 2017 Видавництво «Крайнебо»

Версія 2 – 15.12.2017 р.

ISBN 978-617-7601-07-3

© 2005 Тимоті Дж. Келлер
та Пресвітеріанська церква Відкупителя
© 2017 Видавництво «Крайнебо»

Вивчення Євангеліє від Марка Зміст

Євангеліє від Марка поділяється на дві частини. Перша частина відповідає на запитання: **Ким є Ісус?** Її кульмінація – це визнання Петра у Мк. 8:27-30. Друга частина відповідає на запитання: **що Він прийшов зробити?** Її кульмінацією є смерть та воскресіння Ісуса.

Частина I	КИМ Є ІСУС?	
Заняття 1	Марка 1:1-15 Ваше Євангеліє занадто вузьке	11
	<i>Додаткове заняття: Царство Боже</i>	13
Заняття 2	Марка 1:16-34 Значення Царства	19
Заняття 3	Марка 1:35-2:17 Значення благодаті	21
	<i>Додаткове заняття: Марка 2:13-3:6; Провина Ісуса</i>	23
Заняття 4	Марка 3:7-45 Спільнота Царя	25
Заняття 5	Марка 4:1-34 Слово Царя	27
	<i>Додаткове заняття: Марка 4:35-5:20; Віра в Царя</i>	29
Заняття 6	Марка 5:21-43 Віра та сила	33
	<i>Додаткове заняття: Марка 6:1-56; Відкинення Царя / Пастир-Цар</i>	37
Заняття 7	Марка 7:1-23 Релігія проти Євангелія I	41
	<i>Додаткове заняття: Марка 7:24-37; Релігія проти Євангелія II</i>	45
Заняття 8	Марка 8:1-30 Ким є цей Цар?	47
Частина II		ЩО ІСУС ПРИЙШОВ ЗРОБИТИ?
Заняття 9	Марка 8:31-9:1 Слідування за Царем I	51
	<i>Додаткове заняття: Марка 9:2-29; Ісус на горі, Ісус із гори</i>	53
Заняття 10	Марка 9:30-50 Слідування за Царем II	55
	<i>Додаткове заняття: Марка 10:1-31; Зустріч із Царем</i>	59
Заняття 11	Марка 10:32-52 Значення Його смерті	63
	<i>Додаткове заняття: Марка 11:1-12:17; Останній храм / Суд Царя / Влада Царя</i>	67
Заняття 12	Марка 12:18-44 Учення Царя	75
	<i>Додаткове заняття: Марка 13:1-47; Цей світ не існуватиме вічно</i>	79
Заняття 13	Марка 14:1-26 Цар готовий	83
	<i>Додаткове заняття: Марка 14:27-52; Страждання від руки Своїх друзів</i>	85
Заняття 14	Марка 14:53-15:15 Страждання від руки Своїх ворогів	87
Заняття 15	Марка 15:16-39 Страждання від руки Свого Отця	89
Заняття 16	Марка 15:40-16:8 Цар помер! Нехай живе Цар!	91

Здебільшого схиляються до думки, що Євангеліє від Марка було написане першим із чотирьох Євангелій (Матвія, Марка, Луки та Івана). Його вважають зразком для інших Євангелій і часто – їхнім джерелом.

Чим Євангелія не є

В їх основі немає повчань. І хоча Євангелія містять діалоги та повчання (на зразок філософських творів Платона), в основному у них зосереджуються на історичних подіях, пов'язаних із однією історичною особою – Ісусом. Водночас вони не є біографіями у прямому розумінні, тому що основна частина життя Ісуса їх мало цікавить. Яка біографія проігнорувала б усі роки життя, окрім трьох останніх, до того ж половину свого змісту зосередила б на останньому тижні. Хоча Євангелія є історичними творами, однак це не історії. Порівнюючи чотири Євангелія, ми дізнаємося, що вони не описують життя Ісуса за хронологією. І не лише це – вони мало що говорять про інші події, що відбувалися у той самий час. Зовсім мало зусиль докладено для того, щоб вкласти життя Ісуса у тогочасний історичний контекст. Автор Євангелій ігнорує події, про які автор – звичайний історик неодмінно згадав би. Врешті-решт, Євангелія не є легендами або міфами. Багато людей помилково вважало їх такими, оскільки вони розповідають про чуда.

Чим Євангелія є

Що ж таке Євангеліє? Слово **євангеліє** (Марка 1:1) означає не “повчання” або “оповідь”, а “новину”. **Ангел** був оповісником або вістуном, який приніс новину про певні історичні події, які вже відбулися. Найбільш поширені приклади “євангелій” у грецькій літературі – новини про перемогу на війні або про сходження на трон нового царя. Ми знайшли напис із проголошенням царя, що починається так: “*Початок євангелія Цезаря Августа*”. Імператори, які приходили до влади або долали загрозу своєму пануванню, посилали вісників, які повідомляли добру новину про силу царства або їхню інавгурацію. Такі вістунки завжди сповіщали про якусь історичну подію (наприклад, коронацію чи велику перемогу в битві), яка вводила новий порядок речей або призводила до нового становища людей, адже тепер вони мали ставитися до нього як до царя.

Чому це так важливо зрозуміти? Коли християни вибрали *євангеліон*, щоб висловити сутність своєї віри, вони обійшли увагою слова, що вживалися в елліністичних (грецьких) релігіях, зокрема *просвітлення* (фотісмос) або *знання* (гносіс), а також ті, які використовували в юдаїзмі, наприклад, *повчання* (дідахе) або *мудрість* (софія). Звичайно, для опису християнства всі ці слова були використані, але жодне з них не залишилося в центрі уваги так, як слово *євангеліє*. Це означає, що слово *євангеліє* обрали, щоб показати, що:

По-перше, Євангеліє – це новина про те, що Бог уже зробив для тебе, а не повчання та рекомендації стосовно того, що ти маєш робити для Бога. Важливість Його діла, а не наших учинків є, таким чином, власне суттю християнської віри. В інших релігіях бог відкриває людям шлях, як вони можуть знайти або досягнути спасіння. У християнстві Бог Сам здобув для нас спасіння. Євангеліє насамперед звіщає новину, а не повчає.

По-друге, Євангеліє, по суті, – це опис історичних подій, тому воно має публічний характер.

“Воно окреслює християнську віру як новину, що має важливе значення для всіх людей, для всього світу, а не просто як езотеричне знання або прозріння” (Вільям Браунсон).

В інших релігіях розповіді про чудеса та інші особливі події у житті їхніх засновників не є суттєвими. Те, чи вчинив Будда чудо Х, чи ні, не впливає на те, чи спрацює Восьмигранний шлях до просвітлення. Але якщо Ісус не воскрес із мертвих, християнство – марне. Євангеліє полягає в тому, що Ісус помер та воскрес *заради* нас. Якби ці історичні події в Його житті не відбулися, то християнство було б марним, бо *добра новина* полягає в тому, що Бог прийшов у людське “сьогодення” (історію людства) з життям майбутнього віку. Але якщо Ісус прийшов як історична особа, то всі люди мають прийняти цю звістку та повірити в неї.

ДАТА

Більшість знавців Біблії вважає, що Євангеліє від Марка було написано першим з чотирьох Євангелій (ретельне дослідження текстів свідчить про те, що Матвій та Лука в багатьох місцях писали за Марком, а не навпаки). Крім того, зовсім немає чітких згадок про доленосні події 70 р. н. е. – захоплення Єрусалима римськими військами після повстання євреїв та повне зруйнування храму. Важко собі уявити, що хтось писав би після 70 р. н. е. і не згадав би цієї події (або принаймні не натякнув би на неї). Тому немає вагомих підстав датувати Євангеліє від Марка пізніше від 65 р. н. е. Отже, Марко писав про події, що відбувалися всього-на-всього 25-30 років тому.

Дуже важливо це усвідомити, адже, якщо так, то на час написання книги тисячі очевидців усіх цих подій ще були живі. Цей факт має подвійне значення.

По-перше, це означає, що автор мав достатньо джерел, щоб викласти все достеменно точно. Йому не потрібно було вдаватися до легенд, які переказували з покоління в покоління і які неможливо перевірити. **По-друге**, авторові було б дуже важко сфабрикувати оповідь. Наприклад, успішно опублікувати в 2000 році (неправдиву) розповідь про те, що у 1970 році на місто Бетлехем, штат Пенсильванія, впав метеорит і вбив десятки людей, було б практично неможливо. Надто багато залишилося живих людей, які мешкали у Бетлехемі у той час. Краще вигадати історію про метеорит, що впав на Бетлехем у 1770 році. Тоді вашу оповідь буде складніше спростувати. Таким чином, оскільки Євангеліє від Марка датують раніше, ніж 70 р. н. е., це дає нам підстави довіряти його оповіді.

АВТОР

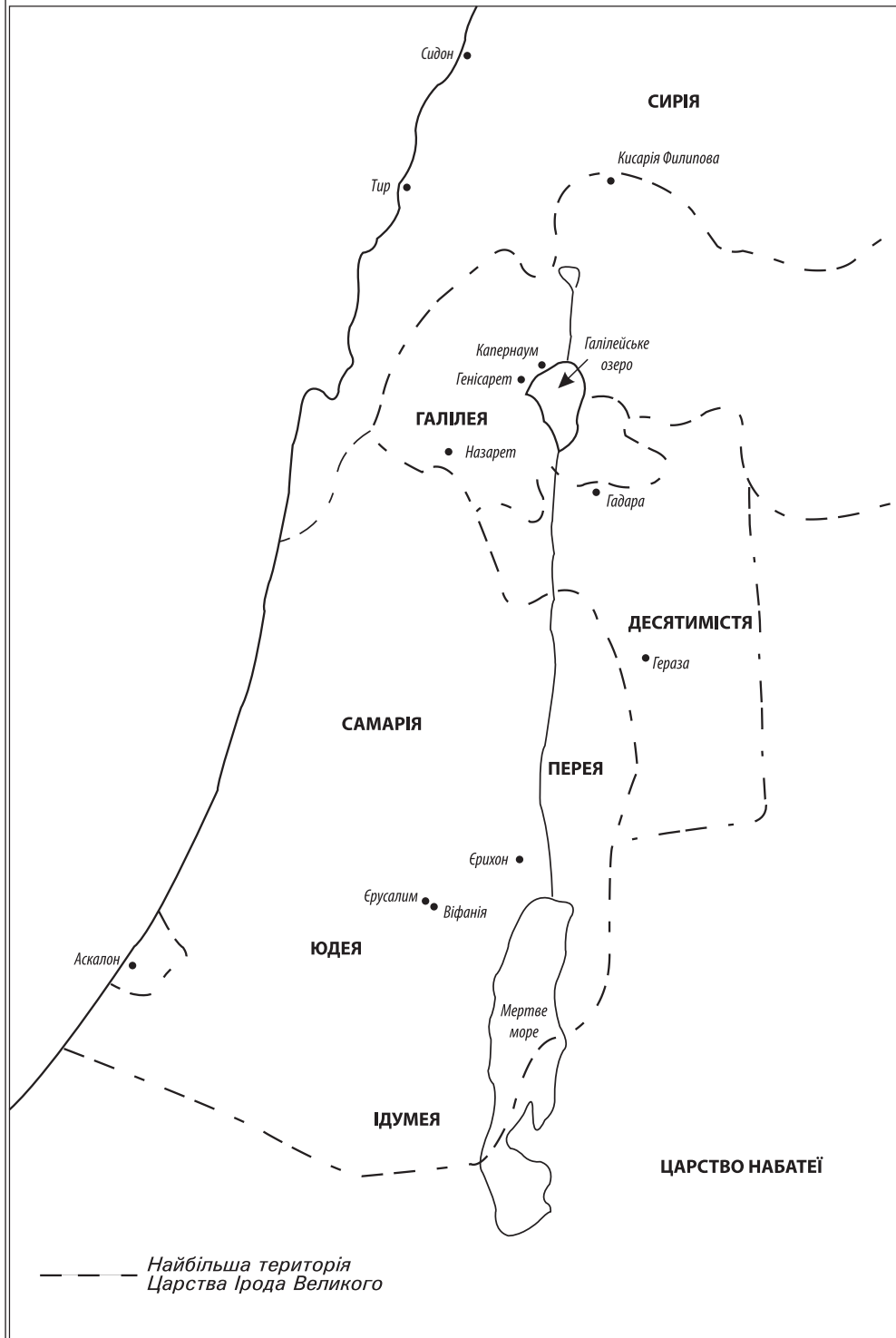
Автор ніколи не називає себе на ім'я (хоча див. Марка 14:51-52), але ранні отці церкви (які знали апостолів та їхніх учнів) одностайні в тому, що автором був Іван-Марко, друг апостола Петра. У перші дні існування церкви апостоли часто зустрічалися в домі Марка (Дії 12:12). Він був двоюрідним братом Варнави, співробітника Павла, і був із Павлом під час декількох подорожей. Пізніше Марко служив із апостолом Петром та був разом із ним у Римі, коли той помер в середині 60-их рр. н. е. під час переслідувань у період правління імператора Нерона. У 140 р. н. е. Папій написав:

“Марко, ставши тлумачем Петра, точно записував усе, що запам'ятав з того, що було сказано або зроблено Господом, але не за порядком”.

Отже, це – “Євангеліє від Петра”. На відміну від Євангелій Матвія, Луки та Івана, воно починається з того епізоду, коли в житті Ісуса з'являється Петро. Петро, як правило, завжди присутній, розповідь ведеться ніби від його імені. Коли Петро присутній, автор подає яскраві деталі, натомість часто опускає їх, коли він відсутній. У ньому навіть немає слів похвали Петрові (наприклад, Матвія 16:17), які містяться в інших Євангеліях.

СТИЛЬ

Євангеліє від Марка – абсолютно новий жанр (або стиль) у літературі. Нічого подібного до чотирьох Євангелій раніше не було написано. Рейнолдз Прайс називає його “абсолютною новинкою”. Начебто було необхідно винайти повністю новий літературний стиль, щоб донести повністю нову, унікальну звістку. (Нові бурдюки для нового вина!)

Від Марка

Ваше Євангеліє занадто вузьке

Заняття 1 | Марка 1:1-15

Євангеліє від Марка пояснює “Євангеліє Царства”, яке охоплює такі ключові істини.

Зцілювальна, всеоновлювальна присутність Царства Божого повернулася до цього світу та до людської історії, тому що Христос і є Той істинний Цар. Але Він є Царем, Який приходить, повністю змінюючи цінності цього світу, – не в силі, щоб панувати, але в немочі, щоб служити, померти і відкупити нас. Тому ми входимо в це Царство відповідно до “перевернутого з ніг на голову” зразка, що його залишив нам Цар, Який пішов на хрест.

Ми прийняті не через наші здібності або заслуги, але тільки завдяки покаяттю через благодать. Ми живемо в цьому Царстві відповідно до “перевернутого з ніг на голову” зразка, що його залишив нам Цар, Який пішов на хрест. Ми живемо життям жертвовності та служіння.

1. Прочитайте Ісаї 40:3-5, а потім порівняйте з Марка 1:1-4. Що Марко розповідає нам про особу Ісуса?

2. Як саме Іван “готував шлях” для Господа? Тобто, що вірші 4-8 розповідають про те, як треба прийняти Месію-Царя?

3. Про що йдеться у віршах 9-13 про “хрещення Духом” та що це нам дає?

4. Що сказано про головне проголошення Царя у віршах 14-15? а) Що було пояснено? б) Що в проголошенні Ісуса залишається “таємничим” та не роз’ясненим?

Хрещення: У часи Івана євреї часто проводили хрещення як ритуал для очищення язичників, що наворачалися в юдаїзм. Іван пішов на крок далі, проповідуючи, що євреям так само, як і язичникам, необхідно хреститися – на знак відвернення від гріха.

Час: Грецьке слово тут вказує не на дату в календарі, а на переломний момент, коли Бог діє особливим чином. Ісус сказав, що збулися часи, тобто настав переломний момент.

5. Усі відзначають динамічність стилю та жвавність оповіді Марка. Усе відбувається дуже швидко, а всі твердження та описи надзвичайно стислі й чіткі. Як Ви вважаєте, що намагається донести Марко?

6. Що з того, що Ви сьогодні вивчили, стало для Вас найкориснішим та найбільше Вас вразило? Як можна на практиці застосувати сьогоднішній урок?

7. Ще раз перегляньте увесь розділ. Що ми дізналися про "Євангеліє"? Про сьогоднішній урок?

Молитовні потреби

Запам'ятаймо головні істини

Ким є Ісус: Він є Христос (1:1 та 8:29). Він є "добра новина", яку пообіцяв Бог. Він є "добра новина" про перемогу (1 Самуїла 31:9). Євангеліє від Марка присвячене Ісусові.

Чому Ісус прийшов: Щоб вирішити проблему гріха, що виникла в результаті гріхопадіння (1:4, 1:13, 1:15, 15:38).

Як я маю відповісти? Не противитися (1:14, 3:6), але покаятися та увірувати (1:15, 2:5 і т. д.). Євангеліє від Марка вимагає посвячення та зміни життя.

Царство Боже

ДОДАТКОВЕ ЗАНЯТТЯ

Цей розділ було написано на основі книги Гордона Фі та Дагласа Стюарта "Як читати Біблію та бачити всю її цінність" (How to Read the Bible for All It's Worth, by Gordon D. Fee, Douglas Stuart, Zondervan, pp. 131-134).

Щоб зрозуміти вчення та служіння Ісуса, нам необхідно зрозуміти, що таке Царство Боже. У часи Ісуса євреї вважали, що вони живуть у переломний момент, коли Бог мав ось-ось втрутитися в історію людства і завершити його, щоб встановити новий вік. Грецьке слово *ἔσχατον* означало саме той кінець, якого вони очікували. Тобто мати есхатологічне мислення означало очікувати кінця світу. Перші християни добре розуміли цей есхатологічний підхід до життя. Для них прихід Ісуса, Його смерть та воскресіння, а також зішестя Духа Святого були тісно пов'язані з їхніми очікуваннями "приходу кінця".

Прихід кінця також означав новий початок – початок Божого нового месіанського віку. Новий вік також називали Царством Божим, що означало "період Божого правління". Для цього нового віку характерними будуть праведність (Ісаї 11:4-5) та життя людей у мирі (Ісаї 2:2-4). Це буде час повноти Духа (Йоїля 2:28-30), коли буде встановлений новий завіт, про який говорив пророк Єремія (Єремії 31: 31-34, 32:38-40). Уже не буде гріха і хвороб (Захарії 13:1). Навіть матеріальне творіння відчує радісний вплив цього нового віку (Ісаї 11:6-9).

Ісус прийшов і на початку Свого служіння проголосив, що наблизилося Царство Боже (Марка 1:14-15). Він виганяв демонів, творив чудеса та приймав знедолених і грішників – все це були ознаки того, що наближається кінець (Луки 11:20; Матвія 11:2-6; Луки 14:21; 15:1-2). Кожен прискіпливо стежив за Ним, щоб переконатися, чи справді Він – Той, Хто має прийти. Чи дійсно Він приведе до месіанської ери з усією Його славою? І ось несподівано Його розп'яли – настала темрява.

Але ні! Далі було славне продовження. На третій день Він воскрес із мертвих і явився багатьом Своїм послідовникам. Без сумніву, тепер Він "відбудує царство Ізраїлеві" (Дії 1:6). Але, замість цього, Він повернувся до Отця і вилив обіцяного Духа. Від самого початку, від проповіді Петра, записаної у 3-му розділі Дій апостолів, перші християни усвідомили, що Ісус прийшов не для того, щоб принести остаточний кінець, але "початок" кінця, так би мовити. Отож, вони зрозуміли, що майбутні благословення вже прийшли через смерть та воскресіння Христа, а також через зішестя Духа. Тож, певною мірою кінець уже прийшов. Але, з іншого боку, кінець ще не настав. Отож, він "уже", але "ще не" настав.

Таким чином, перші віруючі навчилися есхатологічного підходу до життя. Вони жили у перехідний період – між початком та завершенням кінця. Оскільки Боже Царство, період Божого панування, було встановлене через прихід Ісуса, ми покликані жити в Царстві, тобто підкорятися пануванню Того, Хто нас пробачив і прийняв. Крім того, ми повинні бути настільки посвяченими пріоритетам Царства Ісуса, яке в повноті настане в майбутньому віці, щоб вони проявлялися в нашому житті вже нині.

Значення терміну “Царство” – біблійні тексти та висновки

1. **“Нехай заспівають тоді всі дерева лісні, перед Господнім лицем, бо гряде Він, бо землю судити гряде”**

Псалом 95:12-13.

Висновок: Бог створив світ, щоб панувати над ним – усе було створено так, щоб Він міг ним керувати. Усе процвітає та повноцінно самовиражається лише під Його пануванням.

2. **“Проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя. Тернину й осот вона буде родити тобі...”**

Буття 3:17-18; див. Римлян 8:18 і далі.

Висновок: Усі сфери життя зазнають тління та занепаду, якщо вони не перебувають під владою Христа: наші стосунки з Богом (духовна сфера), із собою особисто (психологічна), з іншими людьми (соціальна) та з самою природою (фізична).

3. **“Об’явивши нам таємницю волі Своєї за Своїм уподобанням, яке постановив у Самому Собі, для урядження виповнення часів, щоб усе об’єднати в Христі, що на небі, і що на землі”**

Ефесян 1:9-10; див. теж. в. 19-23

Висновок: Божий план – об’єднати тлінне життя цього світу з життям на небі, підкоряючи все царюванню Христа. “Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі”.

4. **“Збулися часи, і Боже Царство наблизилось...” Марка 1:15; “Боже Царство всередині вас!” Луки 17:21; “Як побачите, що діється це, то знайте, що Боже Царство вже близько!” Луки 21:31; “А коли ж Духом Божим вигоню Я демонів, то настало для вас Царство Боже” Матвія 12:28.**

Висновок: Царство вже тут (Луки 17 та наведені вище уривки), але ще не в повноті (Матвія 6:10 та наведені вище уривки). Подібно до насінини, Царство в теперішньому часі приховане, але воно кардинально змінює все, розростається до повноти, щоб здолати будь-який спротив Божому правлінню (Матвія 13:31-32).

5. **“Нехай прийде Царство Твоє!” Матвія 6:10; “Тоді скаже Цар тим, хто праворуч Його: Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство” Матвія 25:34; “Хто слухає слово про Царство...”**

Матвія 13:18-19.

Висновок: У Царство потрібно увійти через покаєння та нове народження (Івана 3), і тоді почнеться зцілення всіх сфер життя та всіх стосунків (Римлян 14).

- 6. “Поправді, поправді кажу Я тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства. Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже...”**

Івана 3:3, 5.

Висновок: Царство поширюється у світі та нашому житті за допомогою “зброї” Царства – слова (волі Царя) та Духа (сили Царя) (2 Коринтян 10). Оскільки Царство настало “вже”, але “ще ні”, ми перебуваємо у скрутному становищі, намагаючись жити у двох світах (Римлян 12:2; 13:11-14; 1 Солунян 5:4-8). Ми вже спасенні, але ще будемо спасенні (Римлян 8:24, 5:9-11). Ми вже відкуплені, але ще будемо відкуплені (Колосян 1:14 та Ефесян 4:30). Ми вже всиновлені, але ще будемо всиновлені (Римлян 8:15,23). Ми вже царюємо на небі (Ефесян 2:6; Об’явлення 1:8), але все ще не бачимо царювання (Євреїв 2:8). Апостол Павло підсумовує, стверджуючи, що ми праведні за становищем (виправдані – Римлян 5:1-5; 8:1), але на практиці ще не абсолютно праведні (Римлян 8:2-4).

- 7. “Бо Царство Боже не пожива й питво, але праведність, і мир, і радість у Дусі Святій. Хто цим служить Христові, той Богові милий і шанований поміж людьми”**

Римлян 14:17-18.

Висновок: Християни – еталон Царства, небесна колона Царя, що протиставляється звичаям цього світу та показує, як люди можуть жити під царюванням Христа (2 Петра 2). Ми також є агентами Царства, які поширюють вістку про Нього через зцілення і через слово (Дії 8), і через добрі діла (1 Івана 3:17-18) – духовно, психологічно, соціально та фізично. Наші духовні дари – сили Царства, що зцілюють людей, скоряючи їх царюванню Христа.

- 8. “Зброя бо нашого воювання не тілесна, але міцна Богом на зруйнування твердинь, ми руйнуємо задуми, і всяке винесення, що підіймається проти пізнання Бога, і полонимо всяке знання на послух Христові”**

2 Коринтян 10:4-5.

Висновок: Порівняйте Матвія 10:37 та Луки 14:26. Очевидно, що “ненавидіти” означає “любити менше”. Двоє чоловіків у Луки 9, можливо, так само як і багатий юнак, були випробувані найвищою, абсолютною вимогою, щоб перевірити, чи готові вони надати Христові найвищий пріоритет. Щоб увійти в Царство, потрібно повністю віддатися Цареві! Однак вважати, що ти заслужиш вхід до Царства своїм послухом, означало б покладатися на себе та намагатися самому контролювати своє життя. Ти можеш увійти в Царство, відкинувши свої діла та просячи милості в Бога (Івана 1:12). Вважати, що ти можеш увійти завдяки своєму послуху – означає продовжувати керувати своїм життям! Він помер за тебе, і лише тому Ти входиш, підкоряючись Йому.

9. “Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власності Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого”

1 Петра 2:9.

“Вони повірили Пилипові, що благовістив про Боже Царство”

Дії 8:12.

“А кожному з нас дана благодать у міру дару Христового. Тому й сказано: Піднявшись на висоту, Ти полонених набрав і людям дав дари!”

Ефесян 4:7-8.

“Коли хто приходить до Мене, і не зненавидить свого батька та матері, і дружини й дітей, і братів і сестер, а до того й своєї душі, той не може бути учнем Моїм! І хто свого хреста не несе, і не йде вслід за Мною, той не може бути учнем Моїм!” *Луки 14:26-27;* **“І промовив до другого Він: Іди за Мною. А той відказав: Дозволь мені перше піти, і батька свого поховати. Він же йому відказав: Зостав мертвим ховати мерців своїх. А ти йди та звіщай Царство Боже. А інший сказав був: Господи, я піду за Тобою, та дозволь мені перш попрощатись із своїми домашніми. Ісус же промовив до нього: Ніхто з тих, хто кладе свою руку на плуга та назад озирається, не надається до Божого Царства!”**

Луки 9:59-62.

Підсумок: Царство Боже – це оновлення всього світу через вплив надприродних сил – Слова, Духа та Церкви (в якій перебуває Слово і Дух).

“Царство у Твоєму житті” – біблійні тексти та висновки

10. “Він є образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива. Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, усе через Нього й для Нього створено! А Він є перший від усього, і все Ним стоїть. І Він Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство. Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота, і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров’ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне”

Колосян 1:15-20.

ВИСНОВОК:

- 1. “Усе через Нього й для Нього створено!” а) Через:** саме Ісус створив усе. Тому тільки Він розуміє, що чи хто і як має функціонувати. Його Слово – це “Інструкція виробника”. **б) Для:** усі люди були створені з певною метою – належати Христові. Це означає, що лише Христові належить право власності (Творець має абсолютне, необмежене право).
- 2. “Усе Ним стоїть”.** Оскільки ми були створені для Нього, то деградуємо (зазнаємо тління), коли не підкоряємося Його пануванню. Наша цілісність залежить від того, наскільки ми підкоряємося Йому. “Щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров’ю хреста Його”. Саме через смерть Христа за гріхи людей Бог поєднує все з Собою. Коли ми покладаємося на смерть Ісуса за наші гріхи, ми примиряємося з Богом, входимо в Царство і маємо повноту життя.
- 3. “Щоб у всьому Він мав першенство”.** Віруючий повинен перевірити кожну сферу свого життя, ставлячи запитання: “Чи має Христос у цьому першість?”

“Що означає дозволити Ісусові бути Господом нашого життя?... Те, що керує нами, і є нашим господарем. Якщо людина прагне до влади, то це прагнення до влади контролює її. Тих, хто шукає похвали від людей, контролюють ті, кому він чи вона прагне догодити. Ми не підконтрольні самі собі. Нас контролює господар нашого життя. Якщо Ісус – наш Господь, то Він є Тим, Хто контролює. Тут не можна торгуватися. Ми не можемо маніпулювати Ним, говорячи: може, домовимося. Якщо Він – Господь, то єдина доступна для нас можливість – творити Його волю, дозволити Йому керувати. Звичайно, Ісус залишається Господом, незалежно від того, чи ми приймаємо Його, чи ні. Його панування та сутність не залежать від нашого вибору. Але наше життя докорінно змінюється залежно від нашого вибору”. – Ребека М. Пайперт (Rebecca M. Pippert)

ПРАКТИЧНІ КРОКИ – ставитися до Ісуса як до Царя означає:

- А. **Послух.** (Не так, як Йона. Він вважав, що зробити те, що Бог наказав йому, означає зруйнувати своє життя). Запитання для самоперевірки: “Чи готовий я бути слухняним у всьому, що б не наказав Бог у цій сфері життя?” Симптом: почуття провини та виправдання самого себе.
- Б. **Покора.** (Не так, як Йов. Він думав, що Бог несправедливий, так, ніби Йов знав, як краще керувати ходом історії людства). Запитання для самоперевірки: “Чи готовий я дякувати Богові за все, що відбувається у моєму житті?” Симптом: тривога, жалість до себе або образа.
- В. **Надія.** (Не так, як Авраам. Він зробив Ісака ідолом – тим, чого він потребував, крім Бога, щоб бути щасливим). Запитання для самоперевірки: “Чи є ще щось, окрім Бога, на що я покладаюсь, щоб досягнути щастя та почуватися гідно?” Симптом: невпевненість (похвала людей стає ідолом), “надмірна цілеспрямованість” (успіх або досягнення стають ідолом), потурання своїм слабкостям (насолоди стають ідолом).
- Г. **Довіра.** (Не так, як Мойсей. Коли Бог покликав його зробити велике діло, він був упевнений, що не впорається). Запитання для самоперевірки: “Чи є в моєму житті проблеми або перешкоди, які я вважаю занадто важкими для Бога?” Симптом: нудьга та розчарування.

П’яте, загальне запитання для самоперевірки:

Якщо ти інколи говориш: “Я послухаюся Христа, якщо...”, то ти все ще сидиш на троні свого життя і сам вирішуєш, коли і як тобі діяти. Чи є такі “якщо” у твоєму житті?

Перевірка життя:

1. На основі запитань для самоперевірки, вибери одну чи дві сфери свого життя, в яких ти найбільше потребуєш глибше усвідомити панування Христа. (Зробіть перелік таких сфер життя та поставте собі ці п’ять запитань. **Або** намагайтеся помітити “симптоми” та визначити гріх (непослух), тривогу/образу (неприйняття), ідолів (брак надії) або розчарування (недовіра)).
2. Що ти можеш зробити, щоб дозволити Христові панувати в цих сферах життя?

Зробіть короткий план для кожної сфери життя, який може складатися з таких елементів: **1)** покаяння, **2)** молитва, **3)** зміна ставлення/мислення, **4)** зміна поведінки, **5)** підзвітність.